

Publicerad 2011-02-28 06:29 av figurett

Inatt hade jag inga mardrömmar, ändå en av de värsta där sanningens slutliga uppvaknande och den bittra förklaringen framför allt bakom den eviga ensamhetens insikt... Jag älskar i alla fall...

Drypande landskap

Vaknade av min egen rösts försök att förklara vad PTSS innebar, där satt en reporter kvar vid i drömmen mitt bord i en lägenhet jag aldrig sett med en tallrik full av gravad lax flyttad från en smörgås eftersom det vart lite fel... b

Bakgrunden hade han redan fått och med ett ryck på axlarna väl inte tyckt att effekterna egentligen inte var så svårt att leva med ändå mitt i alltihop som jag eftersom han inte fick följa resonemanget jag för här nu efter en resumé... Utan fungerande sömncykler och en egentlig social verklighet där avsmak för ytliga referenser ger spykänslor och massans påträngande flykten till lika normal som den ickeavsaknaden av likgiltiga resonerande individerna runtomkring utan insikt i den verklighet som är bortom... En hjärna som är trött av års vanmäktiga sömnbrist där kemikaliesönderfrätt hippocampus innebär att minne som inlärning inte längre motiverar konkurrens och den eventuella vinst som utgör innebörden av insatt tidsåtgång i form av strukturerad stressad vardag... Glädjen har dött och kvar finns tiden intill döden som zombie försöka ge andra insikt om de yttersta effekterna av alltför mycket stress innan...Ingen kan förstå en annan men försöka krama...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren figurett med Poeter.se id #7900 innehar upphovsrätten